

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.197 van 10 maart 1999
in de zaak A. 43.210/X-8129.**

In zake : Godelieve AGTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. GEELLEN,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse re-
gering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. SIMILON,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Guffenslaan 84.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Godelieve AGTEN op 15 oktober 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 10 augustus 1990 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting houdende verwerping van het beroep dat zij heeft ingesteld tegen de beslissing van 17 januari 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij haar de vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van twee mestkuikenhokken met loods aan de Herkkantstraat te Herk-de-Stad (Berbroek), kadastraal bekend Sectie B, nrs. 167, 168 en 399a;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 27 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 4 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. JACOBS die, loco Advocaat K. GEELEN verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat K. BERBEN die, loco Advocaat M. SIMILON verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de memorie van antwoord te laat werd ingediend; dat zij onontvankelijk is;

Overwegende dat het eerste en het tweede middel luiden als volgt :

"4.1. Eerste middel.

Schending van art. 55, § 2, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, van art. 20, 69 en 74 van de wet van 8 augustus 1980 houdende bijzondere wet tot hervorming der Instellingen en van het Besluit van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve (Belg. Staatsblad, 18 mei 1989).

Doordat het bestreden besluit werd ondertekend door de Heer Gemeenschapsminister bevoegd voor Cultuur, in afwezigheid van de Heer Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke ordening.

Terwijl krachtens art. 55, § 2, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, in combinatie met art. 20 van de wet van 8 augustus 1980 houdende bijzondere wet tot hervorming der Instellingen, enkel de Vlaamse Executieve bevoegd is om te oordelen over een beroep ingesteld tegen een besluit van de Bestendige Deputatie in het kader van art. 55, § 2, van de Stedenbouwwet.

En terwijl art. 69 en 74 van de wet van 8 augustus 1980 houdende bijzondere wet tot hervorming der Instellingen vereisen dat de Vlaamse Executieve collegiaal beslist, ongeacht de delegatie die zij verleent.

En terwijl krachtens het Besluit van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve (Belg. Staatsblad, 18 mei 1989) enkel het lid van de Vlaamse Executieve de gedelegeerde beslissingsbevoegdheid kan uitoefenen, in de aangelegenheden, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 22 februari 1989.

4.2. Tweede middel.

Schending van art. 4 van het Besluit van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve (Belg. Staatsblad, 18 mei 1989).

Doordat het bestreden besluit werd ondertekend door de Heer Gemeenschapsminister bevoegd voor Cultuur, in afwezigheid van de Heer Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke ordening.

Terwijl art. 4 van het genoemde besluit vereist dat de besluiten en verordeningen van de Vlaamse Executieve in haar naam worden ondertekend door de Voorzitter en het lid dat voor de betrokken aangelegenheid bevoegd is";

Overwegende dat het besluit van 22 februari 1989 van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve, gewijzigd bij besluiten van 3 mei 1989 en 21 maart 1990, bepaalt dat de leden van de Vlaamse Executieve delegatie hebben voor het nemen van beslissingen, rekening houdend met de bevoegdheidsverdeling, voor de toepassing van de wetten, decreten, koninklijke besluiten, ministeriële besluiten, verordeningen en besluiten van de Vlaamse Executieve en dat deze delegatie evenwel

niet geldt voor een aantal aangelegenheden waarover collegiaal wordt beslist;

Overwegende dat de bestreden beslissing derhalve kon worden genomen door het lid van de Vlaamse Executieve dat hiervoor delegatie heeft; dat, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, de handtekening van de voorzitter van de Vlaamse Executieve niet vereist is;

Overwegende dat blijkens het besluit van 22 februari 1989 van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, inzonderheid artikel 6, § 1, de heer WALTNIEL bevoegd is voor ruimtelijke ordening; dat onderaan het bestreden besluit de handtekening van de heer P. DEWAEL wordt voorafgegaan door de woorden "Voor de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening en Huisvesting, afwezig";

Overwegende dat op grond van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst, een lid van de Vlaamse Executieve een ander lid dat afwezig of belet is, kan vervangen; dat aangezien luidens artikel 55, § 2, van de stedenbouwwet de overheid verplicht is binnen een bepaalde termijn te beschikken op het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie, er in casu grond was om dit beginsel toe te passen; dat overigens verzoekster niet aantoonde dat de heer L. WALTNIEL die krachtens artikel 6 van het besluit van 22 februari 1989 van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve op het ogenblik van de bestreden beslissing bevoegd was voor ruimtelijke ordening, niet afwezig of belet was op de dag dat het bestreden besluit werd vastgesteld; dat tenslotte uit de ondertekening door de heer P. DEWAEL niet afgeleid kan worden dat het bestreden besluit niet toe te schrijven zou zijn aan de

Gemeenschapsminister bevoegd voor ruimtelijke ordening;
dat de eerste twee middelen niet gegrond zijn;

Overwegende dat het derde middel luidt als volgt :

"Schending van art. 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

Doordat de bouwvergunning aan verzoekster werd geweigerd gelet op het industriële karakter van het complex;

Terwijl de bouwvergunning werd aangevraagd voor een landbouwbedrijf in een landschappelijk waardevol, agrarisch gebied en terwijl de overheid die uitspraak moet doen over een bouwaanvraag slechts moet nagaan of het aangevraagde project al dan niet een landbouwbedrijf betreft";

dat verzoekster daaraan toevoegt in de toelichtende memorie :

"Blijkens de motivering van het aangevochten besluit (evenals deze van de beslissing van de Bestendige Deputatie) werd het beroep van verzoekster verworpen omwille van de omvang van het geplande bedrijf. Hiervan werd niet betwist dat het een landbouwbedrijf betrof.

Terwijl de overheid die uitspraak dient te doen over een bouwaanvraag bestemd voor een landbouwbedrijf in een landschappelijk waardevol, agrarisch gebied, conform art. 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, enkel moet nagaan of het aangevraagde project al dan niet een landbouwbedrijf betreft -hetgeen in casu niet werd betwist.

Derhalve kan een vergunning niet worden geweigerd en een beroep tegen een weigering niet worden afgewezen om reden dat het landbouwbedrijf een te grote omvang zou hebben. Het aangevochten besluit schendt derhalve art. 11 van het K.B. 28.12.72";

Overwegende dat het bestreden besluit, na te hebben vastgesteld dat het terrein volgens het gewestplan Hasselt-Genk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 april 1979, gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat luidens de

artikelen 11, 4.1., en 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen deze gebieden bestemd zijn voor de landbouw in het algemeen, waarin zekere beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen, de bouwaanvraag beschrijft als volgt :

"Overwegende dat het bouwontwerp de oprichting aangeeft van twee mestkuikenhokken van elk 75 m. lengte en een breedte van 18 m., in te planten op ca. 44 m. en 57 m. van de voorliggende eigendomsgrens, gelegen aan de Herkkantstraat die is uitgerust met asfaltverharding op een breedte van 4 m.; dat de zijwanden van deze constructies zijn voorzien in baksteenmetselwerk en dat een zadeldak in grijze gegolfde asbestcementplaten zou aangebracht worden; dat de kroonlijsthoogte 2 m. bedraagt bij een nokhoogte van 5 m.; dat vóór deze constructies nog een loods wordt voorzien van 10 m. op 18 m. breedte op te richten in dezelfde materialen als voornoemde constructies; dat deze gebouwen worden ingeplant op 10 m. van de rechterperceelsgrens; dat in een later stadium de oprichting van een bedrijfswoning mogelijk blijft op ca. 12 m. van de nieuwe stal; dat het op te richten landbouwbedrijf een capaciteit zal hebben van 50.000 mestkuikens";

dat het bestreden besluit voorts overweegt dat artikel 19 van het eerderevermeld koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalt dat de vergunning slechts verleend kan worden, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan, zo de uitvoering van de werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening, dat terzake "de beoogde konstrukties opgericht worden in een uiterst waardevol landschap dat gelegen is in het zicht van het nog goed bewaard gebleven kasteel Gasthuisbos en in de onmiddellijke omgeving van een natuurgebied(,) dat bij plaatsbezoek werd vastgesteld dat het waardevol karakter van het betrokken landschap kan bevestigd worden (, ...) dat de vergunningverlenende overheid binnen dergelijke gebieden elke bouwaanvraag dient te toetsen aan de normale begrippen van een esthetische verantwoorde uitvoering, waarbij de orde-

ningsmaatregelen zich richten op een behoud van het aanwezige landbouwareaal en het omgevend landschap(,) dat onderhavig ontwerp door zijn omvang en inplanting een verstoring zal veroorzaken van de schoonheidswaarde van het betrokken gebied(,) dat een dergelijk intensief bedrijf, ook al wordt een groenscherm voorzien, een te grote ruimtelijke weerslag heeft op de omgeving en de goede ruimtelijke ordening van het gebied hierdoor in het gedrang brengt(,) dat de bouwvergunning niet kan verleend worden om voornoemde redenen (...)"

Overwegende dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw; dat in een agrarisch gebied echter niet elk landbouwbedrijf om het even waar kan worden toegelaten; dat in dat verband het bestreden besluit terecht overweegt dat luidens artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 een vergunning slechts verleend kan worden indien zij verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening; dat bovendien het perceel volgens het gewestplan Hasselt-Genk gelegen is in landschappelijk waardevol gebied; dat dienvolgens de vergunningverlenende overheid diende te onderzoeken of de beoogde constructies overeenkomstig artikel 15, 4.6.1., van hetzelfde koninklijk besluit, de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang brengen; dat het bestreden besluit door de gevraagde vergunning te weigeren omdat "onderhavig ontwerp door zijn omvang en inplanting een verstoring zal veroorzaken van de schoonheidswaarde van het betrokken gebied" en omdat "dergelijk intensief bedrijf (...) een te grote ruimtelijke weerslag heeft op de omgeving en de goede ruimtelijke ordening van het gebied hierdoor in het gedrang brengt", de artikelen 11 en 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972, juist heeft toegepast; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat het vierde middel luidt als volgt :

"Schending van de behoorlijke beginselen van bestuur, meer in het bijzonder het algemeen rechtsbeginsel dat administratieve rechtshandelingen en juridictionele beslissingen gemotiveerd dienen te zijn.

Doordat -eerste onderdeel- het aangevochten besluit o.m. gesteund is op een advies van 16 juli 1990 van het Bestuur Landinrichting, Dienst Landbouw, waarvan aan verzoekster nooit melding is gedaan.

Terwijl de motiveringsplicht voorschrijft om adviezen en beslissingen waarop de beslissing wordt gesteund, mee te delen aan de aanvragende partij, minstens om het bestaan ervan mee te delen.

Doordat -tweede onderdeel- het aangevochten besluit o.m. gesteund is op een ongunstig advies van het LISEC, waarvan aan verzoekster nooit melding is gedaan.

Terwijl de motiveringsplicht voorschrijft om adviezen en beslissingen waarop de beslissing wordt gesteund, mee te delen aan de aanvragende partij, minstens om het bestaan ervan mee te delen";

Overwegende dat het advies van 16 juli 1990 van het Bestuur Landinrichting aan verzoekster bekend was, daar zij dit advies -dat voor haar gunstig was- zelf heeft aangehaald ter ondersteuning van haar beroep bij de minister; dat voorts uit de redengeving van het bestreden besluit niet blijkt dat de gevraagde vergunning geweigerd werd om redenen die verband houden met de vaststellingen die uit het advies blijken;

Overwegende dat de beslissing overweegt :

"dat het college van burgemeester en schepenen in zitting van 20 maart 1989 een ongunstig advies heeft uitgebracht om redenen dat een dergelijk groot bedrijf een onmiskenbare weerslag heeft op het landschap, dat uit het door Lisec uitgevoerd onderzoek in het kader van het structuurplan blijkt dat de inplanting gelegen is in een kwetsbaar gebied wegens het grootschalig karakter van de stallen, dat ...";

Overwegende dat het bestreden besluit niet steunt op het advies van Lisec; dat het zich wat dat betreft ertoe beperkt de reden op te geven van de weigering door het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat het middel feitelijke
grondslag mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien maart 1900 negenennegentig, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.